

Sygn. akt II K 130/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie;

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant-Magdalena Buczyńska

Przy udziale oskarżyciela Prokuratora Piotr Barczewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21.11.2016r, 09.01.2017r, 04.04.2017r, 24.05.2017r, 03.07.2017r, 05.07.2017r, 04.09.2017r, 08.09. 2017 roku w Legionowie sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Legionowie

A. S. s. J. i Z. zd. P. urodzonego (...) w Ł.

Oskarżonego o to , że :

W dniu 9 czerwca 2015 roku w L. woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania zajmowanego przez A. G. w ten sposób, że po uprzednim otwarciu wytrychem drzwi wejściowych do lokalu zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci telewizora (...) 22 cale, kina domowego (...), wiatrówki marki D. W., wiatrówki marki B. (...), rewolweru alarmowego Z. , aparatu fotograficznego cyfrowego C. (...) z trzema obiektywami, aparatu cyfrowego C. , zegarka A. , zegarka C. O., dwóch zegarków B.,, scyzoryka z oznaczeniem B., trzech zapalniczek Z., lornetki ze szklami C., dwóch pieczętek z napisem PHU (...) i dokumentu w postaci karty pojazdu nr (...) wystawionych na samochód marki B. (...) o nr (...) o łącznej wartości 13.850 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonego, a następnie powyższy dokument którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać ukrywał do dnia 16 czerwca 2015 roku do momentu jego ujawnienia w Ł. podczas zatrzymania przez funkcjonariuszy policji, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu przynajmniej 1 roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64§1k.k. tj. o czyn z art. 279§1k.k. w zw. z art. 276k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 64§2k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełniania zarzucanego mu czynu przyjmując, że dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 279§1k.k. w zw. z art. 276k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 64§1k.k i za to na podstawie art. 11§3k.k. w zw. z art. 279§1k.k. w zw. z art. 64§1k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1(jednego) roku i 6(sześciu) miesięcy pobawienia wolności;
2. Na podstawie art. 46§1kk. oskarżonego **A. S.** zobowiązuje do naprawienia w części wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. G. kwoty 5.000(pięć) tysięcy złotych;
3. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego **A. S.** z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn.. akt II K 130/16 z dnia 8 września 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2015 r. oskarżony przyjechał do L. na umówione spotkanie z pokrzywdzonym A. G. w celu obejrzenia oferowanego do sprzedaży samochodu pokrzywdzonego marki B. o numerach rejestracyjnych (...).

W celu umożliwienia obejrzenia pojazdu w następnym dniu, pokrzywdzony zaproponował nocleg oskarżonemu w zajmowanym przed siebie mieszkaniu w Ł., gdzie wspólnie spożywali alkohol. Nazajutrz oskarżony opuścił mieszkanie. Chwilę później z mieszkania wyszedł i zamknął drzwi na klucz pokrzywdzony A. G.. Wykorzystując nieobecność pokrzywdzonego w mieszkaniu, oskarżony A. S. dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania zajmowanego przez A. G.. O. drzwi wejściowe do lokalu wytrychem i dokonał kradzieży telewizora (...) 22 cale, kina domowego (...), wiatrówki marki D. W., wiatrówki marki B. (...), rewolweru alarmowego Z., aparatu fotograficznego cyfrowego C. (...) z trzema obiektywami, aparatu cyfrowego C., zegarka A., zegarka C. O., dwóch zegarków B., scyzoryka z oznaczeniem B., trzech zapalniczek Z., lornetki ze szklami C., dwóch pieczętek z napisem PHU (...) i dokumentu w postaci karty pojazdu nr (...) wystawionych na samochód marki B. (...) o nr (...) o łącznej wartości 13.850 zł na szkodę A. G.. Następnie dokument w postaci karty pojazdu nr (...) wystawiony na samochód marki B. (...) o nr (...) oskarżony A. S. ukrywał do dnia 16 czerwca 2015 r., kiedy to został zatrzymany przez funkcjonariusza Policji w Ł. podczas gdy kierował w stanie nietrzeźwości skradzionym pojazdem marki P. należącym do W. K..

Oskarżony ma 40 lat, wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, z zawodu jest glazurnikiem, utrzymuje się z dorywczych prac budowlanych z których osiąga średnie zarobki miesięczne w wysokości 2500 zł, ma na utrzymaniu ma 16 letniego syna, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, był dotychczas karany m.in. za przestępstwa art. 178a § 1 k.k., 278 § 1 k.k., 279 § 1 k.k., art. 284 § 2 k.k., 297§ 1 k.k.

Oskarżony dopuścił się popełnienia zarzuczanych mu czynów w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, za umyślne przestępstwo podobne tj. w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

k. 1, 12-14, 21, 44, 45, – notatka urzędowa

k. 9, 19 – 20, – protokół oględzin miejsca

k. 22 – 29, – tablice poglądowe

k. 48 – 49, – protokół zatrzymania rzeczy,

k. 50i, 50y – protokół zatrzymania osoby,

k. 71 – 72 – dokumentacja fotograficzna,

k. 77 – pokwitowanie,

k. 90 – ślady daktyloskopijne,

k. 106 – 107 - KRK

k. 109-112 – odpisy wyroków

k. 115 – 117 – opinia badań mechanoskopijnych,

k. 130 – kserokopia karty gwarancyjnej,

k. 134 - zaświadczenie,

- odpis wyroku o sygn. III K 705/08 (k.110)

- opinię wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej (k. 115);

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. S. (k. 51-53, k.122-124);

- zeznania E. T. (k. 46 -47 zbioru C, 59);
- zeznania świadka W. K. (k. 50a – 50 b zbioru C , 73)
- zeznania A. G. (k. 2-4, 15-17 , 24-25 , 26 -28, 36-37, 73-74, 128-129 zbioru C, 82);
- zeznania T. G.(k. 103-104 zbioru C, 59)

Oskarżonemu A. S. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 276 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Oskarżony A. S. przesłuchany w charakterze podejrzanego o popełnienie przestępstwa kradzieży z włamaniem na szkodę A. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony podał, że pokrzywdzonego poznał w szpitalu, gdzie dowiedział się, że ma do sprzedania samochód. Umówili się na spotkanie po wyjściu ze szpitala. Po kilku miesiącach skontaktowali się ze sobą telefonicznie i umówili na spotkanie. Oskarżony wyjaśnił, że przyjechał do L., a oglądany przez niego samochód był niesprawny, później wrócili do domu pokrzywdzonego gdzie pili alkohol i wtedy dostał od A. G. kartę pojazdu nr (...) wystawioną na samochód marki B. (...) o nr (...). Po dwóch dniach pobytu u pokrzywdzonego wyjechał i umówili się że za tydzień oskarżony wróci, a pokrzywdzony naprawi pojazd. W ocenie Sądu powyższych wyjaśnień nie można uznać za pełnowartościowy dowód albowiem są one nielogiczne oraz są sprzeczne z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami, w tym zeznaniami świadków A. G. i E. T. oraz opinią mechanoskopijną na okoliczność badań zabezpieczonego u pokrzywdzonego zamka i ustalenia sposobu pokonania zabezpieczeń przez oskarżonego, którym Sąd dał wiarę.

Świadek A. G. zeznał, że z oskarżonym poznał się w szpitalu i mówił mu o tym, że chce sprzedać samochód, co wzbudziło zainteresowanie oskarżonego, wobec czego wymienili się telefonami, a następnie umówili na spotkanie. Oskarżony przyjechał do pokrzywdzonego, aby obejrzeć auto, które jak okazało się, że ma rozładowany akumulator i zostało pozostawione u mechanika z zamiarem powrotu następnego dnia. A. G. zaproponował aby oskarżony został u niego na noc. Następnego dnia pokrzywdzony podał, że poszedł do lekarza, a oskarżony wyszedł z domu przed nim, bo miał do załatwienia jakieś sprawy. Pokrzywdzony zamknął mieszkanie na zamek i gdy wrócił, to w mieszkaniu nie było jego rzeczy tj. telewizora (...) 22 cale, kina domowego (...), wiatrówki marki D. W., wiatrówki marki B. (...), rewolweru alarmowego Z., aparatu fotograficznego cyfrowego C. (...) z trzema obiektywami, aparatu cyfrowego C., zegarka A., zegarka C. O., dwóch zegarków B., szczyrówka z oznaczeniem B., trzech zapalniczek Z., lornetki ze szklami C., dwóch pieczętek z napisem PHU (...) i dokumentu w postaci karty pojazdu nr (...) wystawionych na samochód marki B. (...) o nr (...) o łącznej wartości 13.850 zł na szkodę A. G.. Pokrzywdzony podał, że w trakcie pobytu w mieszkaniu oskarżony pytał go o kartę pojazdu, którą mu okazał, a potem schował w miejscu które znał oskarżony i nie jest prawdą, że dał ją A. S.. Zeznaniami świadka Sąd dał wiarę albowiem są one logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie w tym opinią mechanoskopijną, którym Sąd dał wiarę. Zeznania te nie zawierają istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu co do ich szczerości.

Świadek T. G. zeznał, że jest synem pokrzywdzonego A. G.. Wynajmuje ojcu mieszkanie przy ul. (...) w L., w którym go odwiedza. Podał, że ojciec poinformował go telefonicznie. Kiedy przyjechał na miejsce zauważył brak telewizora, kina domowego, aparatu fotograficznego marki C. (...) . Podał, że ojciec A. G. powiedział, że o dokonanie kradzieży z włamaniem podejrzewa mężczyznę, którego poznał w szpitalu i zaprosił na nocleg do domu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym i skorelowanym z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.

Świadek E. T. zeznał, że jest funkcjonariuszem policji K. Ł.. W dniu 16.06.2015 r. w Ł. dokonał zatrzymania oskarżonego A. S., który podawał dane swojego szwagra M. W., kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości i był poszukiwany w celu odbycia kary. Prowadzony przez oskarżonego pojazd okazał się poszukiwany jako skradziony oraz znaleziono przy oskarżonym kartę pojazdu nr (...) wystawioną na samochód marki B. (...) o nr (...) należący do pokrzywdzonego A. G.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym i skorelowanym z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie

Świadek W. K. w dniu 24 maja 2017 r. zeznał, że oskarżony dokonał kradzieży jego pojazdu m-ki P., którym poruszał się w czasie zatrzymania w Ł. przy kontroli drogowej, a zatrzymany samochód został mu zwrócony. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym i skorelowanym z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie

W wyniku przeprowadzonych oględzin miejsca zdarzenia z dnia 9 czerwca 2015 r. dot. kradzieży z włamaniem do domu A. G. zabezpieczono i przesłano do badań zamek typu zasuwka, opisany jako ślad nr 1. Zgodnie z opinią mechaniczną biegłego wydaną na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że na wewnętrznych częściach zamka występują ślady w postaci zarysowań i wgnieceń, które nie pochodzą od kluczy oryginalnych, a zamek otwierano wytrychami. Sąd dał wiarę powyższej opinii, gdyż posiada ona walory jasności i zupełności, a także jest przekonująco uzasadniona i bazuje na szczegółowo zabezpieczonym materiale dowodowym. Treść opinii nie była przez strony kwestionowana.

Sąd dał także w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty te zostały sporządzone przez powołane do tego podmioty, nie zainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mające logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy. Dowody korzystają z domniemania autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich ustaleń. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

A. S. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., w zw. z art. 276 § 1 k.k., w zw. z art. 11§ 2 k.k., w zw. 64 § 2 k.k.

Dyspozycja artykułu 279 § 1 k.k. stwierdza, że podlega karze kto kradnie z włamaniem. Konstrukcja przestępstwa przewidzianego w art. 279 k.k. określa dwie czynności sprawcze, z których pierwsza polega na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięciu przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom, druga zaś sprowadza się do zaboru zabezpieczonej rzeczy ruchomej. Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony A. S. w miejscowości L. w dniu 9 czerwca 2015 r. dokonał włamania do mieszkania zajmowanego przez pokrzywdzonego A. G., poprzez otwarcie wytrychem drzwi wejściowych jego mieszkania i zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci telewizora (...) 22 cale, kina domowego (...), wiatrówki marki D. W., wiatrówki marki B. (...), rewolweru alarmowego Z., aparatu fotograficznego cyfrowego C. (...) z trzema obiektywami, aparatu cyfrowego C., zegarka A., zegarka C. O., dwóch zegarków B., scyzoryka z oznaczeniem B., trzech zapalniczek Z., lornetki ze szklami C., dwóch pieczętek z napisem PHU (...) i dokumentu w postaci karty pojazdu nr (...) wystawionych na samochód marki B. (...) o nr (...) na szkodę A. G. i spowodował łączne straty w wysokości 13.850 zł. Oskarżony A. S. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przypisywanego mu czynu ponieważ wytrychem otworzył zabezpieczenie w postaci zamka, a następnie dokonał na szkodę A. G. zaboru w celu przywłaszczenia części znajdujących się tam a wymienionych wyżej rzeczy. Oskarżony ukrywał dokument w postaci karty pojazdu pokrzywdzonego do dnia zatrzymania przez policje tj. do dnia 16.06.2015 roku. Powyższe znajduje także potwierdzenie w zeznaniach A. G., który wskazał jakie przedmioty zostały mu skradzione przez A. S. i E. T., który dokonał jego zatrzymania.

Sąd wymierzając oskarżonemu A. S. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przyjął iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzuconego mu czynu w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyśle przestępstwo podobne tj. w okresie od 30.10.2011 do 26.07.2013 roku będąc skazanym na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278§1k.k. w zw. z art. 276k.k. w sprawie IIK 705/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku tj. czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 par 1 k.k. i za to na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. Sąd skazał go i wymierzył wyżej wskazaną karę oraz na podstawie art. 46 § par 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia w części wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. G. kwoty 5.000 zł. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego A. S., w tym popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w warunkach recydywy podstawowej. Sąd uznał, że jego niepoprawność i nieskuteczność wymierzonych wobec niego 16 kar obliguje do wymierzenia wobec

niego kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania albowiem postawa oskarżonego nie pozwala stwierdzić, aby istniała wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jej cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jaką kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie prawidłową funkcję kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i indywidualnej spełni jedynie orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Tylko tego rodzaju kara może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Sytuacja majątkowa oskarżonego, przemawiała w ocenie Sądu za zwolnieniem go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 k.p.k.